

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 174. An aliquando debeat, aut saltem possit imponi pœnitentia publica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

Q. 173. An pœnitentia debeant ideo esse suspecta, 1263.

quod a Religiosis Mendicantibus imponantur. R.

Ita cavillatos esse quosdam, atque si Mendicantes non dent pœnitentias proportionatas, sed Alexand. VIII. damnavit hanc 31. prop. Parochianus potest suspicari de Mendicantibus, qui eleemosynis communibus vivunt, de imponenda nimis levi & incongrua pœnitentia seu satisfactione ob quaestum seu lucrum subsidii temporalis. Propositionem illam è Gallia in Belgium transvexit Libellus, cui Titulus, *Theophilus parochialis*, editus sub emendato nomine *Ludovici De Pippre*. Idem olim objecerat S. Bonaventura, *Guilhelmus à S. amore*, cui respondet, si ideo adulatores sunt Mendicantes Religiosi, etiam tales fuissent Christum & Apostolos, qui communiter vivebant eleemosynis: immò tales esse Pastores multos, qui sine patrimoniis ad Beneficia vocati, brevi dilescunt per oblata à fidelibus. Vide S. Bonav. in apolog. pauperum Resp. 4.c.3. Et Viva ad prop. 21. ab Alex. VIII. damnata m. ubi à n. 7. ostendit, quod rigor antiquus in pœnis infligendis ante adventum Mendicantium exoleverit.

Q. 174. An aliquando debeat, aut jaltem pos-

1264.

sit imponi pœnitentia publica. R. 1. Si id necesse foret ad tollendum scandalum, quod per peccatum datum esset, deberet imponi, secundum Trid. sess. 24. c. 4. De Reform. quia jam aliunde esset obligatio, & per hoc non censeretur manifestari peccatum, ut pote jam antecedenter notum, sed tantum resipiscientia & remotio scandali. Alias raro expedit imponere pœnitentiam publicam.

R. 2. Peccatoribus etiam occultis posse negari absolutionem, si pœnitentiam publicam

1265.

Zz 5

recu-

recusent, docent cum aliis *Morinus De administ.*
Sacram. Pœnit. l. 5. c. 17. n. 7. Et Bosco d. 7. secl.
13. n. 296. aliquique plures cum Dicast. d. 14. n. 86.
idem dicunt, si hic & nunc judicaretur expedi-
re ad terrendum & corrigendum pœnitentem:
& ita Catechis. Rom. De Pœn. c. 12. dicit, quod
etiam pro peccatis occultis gravioribus olim
imponerentur pœnitentiæ publicæ. Sed pro
hoc tempore contradicunt alii communissimè
cum Francol. in Cler. Rom. p. 1. d. 7. nu. 11. & 20.
Hinc Castrop. tr. 23. p. 21. §. 2. n. 5. ait, Omnes con-
veniunt injustissime cogi pœnitentem ad pœniten-
tiam publicam pro peccato occulto: ideoque Con-
cilia, imò & Imperatores sanxerunt, ut peccatis
occultis occultæ tantùm imponerentur pœni-
tentiæ. Consonat Gerson p. 2. nu. 32. opusc. De
præceptis decal. c. 19. Hoc, inquit, pro regula certa
& documento salubri teneatur, ut nunquam pro
peccato secreto vel occulto pœnitentia publica pœni-
tentibus injungatur. Ratio est: quia est contra
modernam consuetudinem Ecclesiæ, modus
autem administrandi Sacramentum pœnitentiæ,
quem jam tenet Ecclesia, non est abusus sed
laudabilis usus, uti constat ex prop. 18. damna-
ta, quam nuin. 1330. retuli. Deinde S. Th. Nav.
Suar. Vafq. Côn. Chapeav. De cas. Reserv. p. 1. c. 12.
q. 4. Avers. q. 13. f. 3. docent per hoc revelari
sigillum saltē indirecte & in genere, quisquis
enim de tali pœnitentia audiret, meritò judica-
ret impositam esse ob grave peccatum occul-
tum, atque sic ad minimum confessio fieret
odiosa.

Objicies. Non ideo manifestatur delictum,
quia homines credent ex devotione talem pœ-
nitentiam publicam à pœnitente assumi. R. Si
ita

ita esset, non frangeretur quidem sigillum, attamen facilem orietur saltem suspicio prudens, quod hoc pro poenitentia sit impositum, & sic manifestabitur graviter deliquisse: hinc Conclu-
lum Colonense apud Fracolinum n. 22. ait, Quia
poenitentia, et si, qui deliquit, non proderet speciatim
crimen suum, tamen ipso facto confitebatur & de-
clarabat Ecclesiae, se graviter peccasse: est autem
contra sigillum, si manifestetur poenitentem
graviter peccasse, ergo.

§. 3. Docuerunt aliqui salvo sigillo potuis- 1266.
se aliquando Confessarios deferre ad Episco-
pum enormia crimina, sed id absoluere illici-
tum esse, dicetur n. 1975. Imò Rayn. in Heter.
tom. 16. f. 1. pu. 9. n. 33. non omnino approbat
factum S. Alberti Monachi, qui poenitentes suos
prius juramento adstringebat, ut ad Episcopos
irent, & eadem flagitia eis confiterentur, est
enim durum nimis & alienum à consuetudine
Ecclesiae ita cogi bis eadem confiteri.

Q. 175. Quānam pœnitentiæ sunt utiliores. R. 1267.
§. 1. Universum illæ sunt utiliores, quæ sunt
magis accommodatae ad hunc vel illum poenitentem
discretè affligendum & efficaciter emendandum: Hinc vix prodest longas orationes
imponere illis, qui vix tempus habent
orandi, aut aliunde obligati sunt ad multum o-
randum, aut se accusant de omissis sæpe longis
orationibus pro poenitentia injunctis. Magis
quoque conducunt pauca opera cum fervore
& in gratia facta, quam multa tepidè & in statu
peccati mortalis. Itaque talibus injungendas
sunt aliæ poenitentiæ parvæ & efficaces, v. g. ut
certâ die aut certis festis confiteatur & commu-
nicet. Ut de mysterio, ad quod maximè affici-
tur,